

været Enighed om dette Lovforslag. Der er i alt stillet 36 Ændringsforslag, men en Del af dem er af redaktionel Natur, og en Del er Ændringsforslag, hvorved der foretages Udvidelser af Retten til at køre lidt hurtigere med Motorkøretøjer end foreslaaet af Regeringen og lignende, og hele Udvalget har givet dem sin Tilslutning. Der er kun 3 Ændringsforslag, stillede af et Mindretal, og deraf hører de 2 nøje sammen, og et er stillet af et Flertal og er af den Beskaffenhed, at Mindretallet rimeligvis subsidiært vil stemme for det. Der har indenfor Udvalget været en Erkendelse af, at Motorkøretøjer spiller en saa stor Rolle i vor Samfærdsel baade i By og paa Land, at der ikke maa lægges unødvendige Hindringer i Vejen for Motorkørselens Udvikling. Men paa den anden Side maa Lovgivningsmagten, efterhaanden som den giver saa megen Ret til fri Kørsel, som Forholdene tillader, fastholde saadanne begrænsende Bestemmelser og indskrænkende Regler, at Motorkørselen ikke bliver unødvendigt generende for det øvrige vejfarende Publikum.

Udvalget har modtaget forskellige Andragender og flere Deputationer, der er rettet Henvendelse til os fra Foreningen af danske Motorejere, Kongelig dansk Automobilklub, Den danske Turistforening, Motordroskeudvalget og ligeledes fra Foreningen til Gadefærdselens Betyggelse, fra danske Læger og Dyrslæger og enkelte andre. Udvalget har nøje overvejet de Krav og Ønsker, der er fremsatte i disse Andragender og fra Deputationer, som har været til Stede i Udvalget, og vi har søgt at tage saa meget Hensyn til de forskellige Krav, som vi fandt forsvarligt og berettiget. Men forskellige af de Krav og Ønsker, der blev fremsat for os, var modstridende. Udvalget har efter en indgaaende Drøftelse samlet sig om det, som vi mener, det er forsvarligt at anbefale til Vedtagelse her i Tinget, naar en saa betydningsfuld Lov er til Revision her i Rigsdagen.

Inden jeg gaar over til at omtale de enkelte Ændringsforslag, skal jeg tillade mig at omtale enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, hvorom der har været ført en Del Forhandlinger i Udvalget, men hvortil vi ikke har stillet Ændringsforslag. Der har indenfor Udvalget været Enstemmighed om at kræve ensartede Signaler, for at vi derved kunde blive forskaanet for de uensartede og disharmoniske Signaler, vi for Tiden ofte hører. Men da selve Lovforslaget stiller bestemte Krav i denne Retning, har Udvalget indskrænket sig til at

understrege, at den dertil sigtende Bestemmelse, som findes i en af Paragrafferne, nøje maa overholdes. Ligeledes har der indenfor Udvalget været Enighed om, at Førere af Motorkøretøjer bør være absolut ædruelige, fordi den bedste Garanti for at undgaa Ulykkestilfælde netop er, at Motorkøretøjerne køres af Folk, som ved deres Selvbeherskelse, deres Ansvarsfølelse er fuldt ud Herre over Køretøjet og kan foretage, hvad der er nødvendigt for at forebygge Ulykkestilfælde. Udvalget har overvejet enkelte Ændringsforslag paa dette Omraade, men er kommet til det Resultat at understrege den Bestemmelse, der findes i § 17, og som gaar ud paa, at Motorkøretøjer ikke maa føres af sindssyge og berusede Personer, og tillige at understrege og indskærpe den Bestemmelse i § 34, der gaar ud paa, at Førerretten kan fratages en Mand, som har udvist uforsvarlig Kørsel eller kørt i beruset Tilstand, selv om der ikke er sket noget Ulykkestilfælde, naar blot denne Kørsel i Virkeligheden har frembudt Fare for det Publikum, som færdes paa Landevejene eller i Byernes Gader. Udvalget har altsaa understreget disse Bestemmelser, idet vi gaar ud fra, at der i deres nøje Overholdelse vil ligge den størst mulige Opfordring for Førere af Motorkøretøjer til at vise Ædruelighed og til at køre saaledes, at man forstaaer, at de kører under Følelsen af et levende Ansvar.

En af de Bestemmelser i Lovforslaget, som Udvalget har overvejet og drøftet nøje, er Bestemmelsen angaaende Motorkøretøjers Forbikørsel ved Sporvejsstoppesteder. Det er et Forhold, som er aktuelt, fordi det har vist sig, at der sker Ulykkestilfælde ved uforsigtig og uforsvarlig Kørsel forbi disse Steder. Udvalget har overvejet, om det ikke kunde stille Ændringsforslag om at paabyde, at Motorkøretøjerne skulde standse paa saadanne Steder under Ind- og Udstigning af Sporvognen, men vi er omsider kommet til det Resultat, at ogsaa det vilde volde praktiske Vanskeligheder; og derfor har vi indskrænket os til at understrege i Betænkningen, at de Bestemmelser, som findes i § 24 vedrørende dette Forhold, nøje maa overholdes, og at Politiet maa vaage nøje over, at disse Bestemmelser ogsaa bliver praktiseret i det virkelige Liv. I § 24 staar der nemlig følgende: „Ved Kørsel gennem Porte og over smalle Broer, ved Drejning fra en Gade eller Vej ind i en anden, ved Ud- og Indkørsel fra Ejendomme, ved Sporvejsstoppesteder, naar Ind- og Udstigning fin-